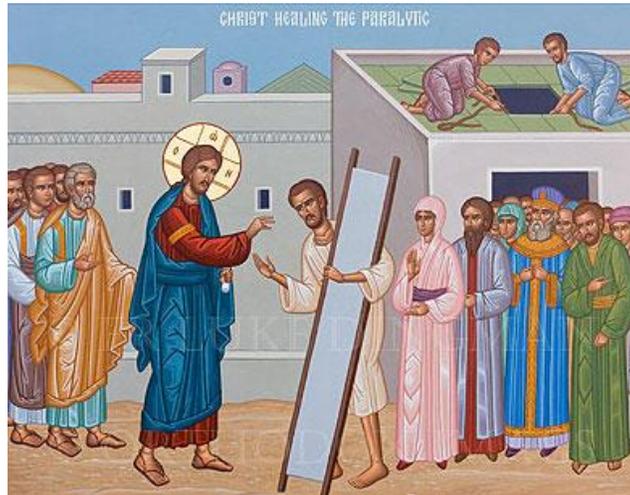

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ kutash@unicorne.org

Друга Неділя Св. Великого Посту

Сьогоднішня Євангелія (Марка 2:1-12) запрошує нас знаходити натхнення і напрямок для нашого життя прикладом тих чотирьох друзів спаралізованого чоловіка, які мали такий непохитний намір допомогти своєму другові. Вони не розчарувалися тим, що не могли добратися до Ісуса, в переповненому домі, де він проповідував. Вони просто відкрили стелю і спустили свого друга на його ложі. Господь звернув увагу на подивогідну віру, яку вивила їхня неухильна цілеспрямованість, і вzdоровив недужого, перше проголосивши, що йому прощаються його гріхи.

Завважмо, що цілеспрямованість,

Second Sunday of the Great Fast

Today's Gospel reading (Mark 2:1-12) invites us to find inspiration and direction for our lives in the example of the four friends of the paralyzed man who were so very determined to help their friend. They were not discouraged when they could not get into the crowded house where Jesus was speaking. They made an opening in the roof to let their friend down on his pallet. The Lord recognized the amazing faith expressed by their unflagging determination, and healed the sick man, first proclaiming that his sins were forgiven.

Note that determination, persistence and resourcefulness are linked to faith! We may fail at times in our efforts to achieve

послідовність і винахідливість пов'язані з вірою! Часом ми зазнаємо невдачу в наших зусиллях досягнути щось дійсно вартісне саме через брак оцих якостей. Бачимо, що стається коли є віра? Тому що чотири чоловіки так сильно вірили в те, що Ісус може допомогти їхньому другові, і що Він це таки виконає – вони не здавалися. Вони знайшли спосіб таки привести цього чоловіка до Ісуса. Ми можемо завважити, що віра також поєднана з бажанням. Їхнє сильне бажання допомогти своєму другові допомогло їм знайти віру і дала напрямок тій вірі. Ми також можемо знайти відповіді на наші проблеми та виклики, коли поглянемо на них очима віри. Тільки подумаймо скільки ж досягнула віра! Пригадаймо собі Апостолське читання з минулої неділі (Євреїв 11:24-26, 32-12:2) та його екстенію про віру.

А також важливим є те, щоб ми свою віру вкладали в те, що дійсно вартісне. Минуле століття дало багато прикладів того, що коли люди вірять у щось недостойне, то це приводить не тільки до розчарування але остаточного й до руїни. Пригадуваймо лише ту безліч людей, що постраждали через віру в політичні ідеології такі, як комунізм чи нацизм. Та ж навіть саму релігію не так важко перетворити просто на ідеологію, на підставі якої її послідовники можуть погорджувати, переслідувати а то й убивати інших людей, у вірі, що це якимось чином сприятиме їхній конфесійній спільноті. Може тому деякі люди уникають релігійних установ, як проказу, а в той же час визнають духовність поза такими установами. Кажуть вони: «Я не мушу йти до Церкви, щоб вірити в Бога». Та остаточна кожна духовність, яку плекає група людей, таки й породжує якусь установу з

something worthwhile because of a lack of precisely these things. See what happens when there is faith! Because the four men believed that Jesus could and would help their friend, they did not give up. They found a way to get the man to Jesus. We can see that faith is also linked to desire. Their intense desire to help their sick friend helped them find faith and guided them in acting upon that faith. We, too, can find answers to our problems and challenges by looking through the eyes of faith. Just think of all that has been achieved by faith! Recall last Sunday's Epistle with its litany of faith (Hebrews 11:24-26, 32-12:2).

It is also important that we place our faith in something truly worthy of it. The last century has shown over and over again that faith placed in unworthy objects not only disappoints but ultimately destroys. Think of all the people who have suffered because of faith in political ideologies such as Communism and Nazism. Even religion can all too easily degenerate into an ideology which can move its adherents to scorn, persecute and even kill other people in the belief that this will enhance the cause of their faith community. Perhaps this is why some people avoid religious institutions like the plague, all the while professing a spirituality outside such institutions. They say: "I don't have to go to Church to believe in God". But ultimately, every spirituality that is followed by a group of people will produce an institution with all its complexity and paradoxes.

Christians are called upon to put their faith in God as revealed in the words and deeds of Jesus. It is true that some have claimed the authority of their particular branch of Christianity as they persecuted and oppressed others. But what they really did

притаманними їй складностями та парадоксами.

Християни покликані вірити в Бога, Якого проявляє і словами й ділами Господь Ісус Христос. Це правда, що дехто претендував на авторитет своєї ж гілки Християнства і в той же час переслідував та пригнічував інших. Та насправді вони просто перетворювали свою віру на ідеологію, чи то ігноруючи чи то перекручуючи Ісусові слова та діла. Бо ж як інакше могла б людина, послідовник Ісуса, завдавати шкоду комусь в імені Того, що не дозволяв Своїм послідовникам силою захищати Його, та Який молився за тих, що Його переслідували такими незабутніми словами: «Отче, прости їм бо ж вони не знають, що вони роблять».

Віра в цю Людину, в Господа Ісуса Христа, дає життя. Вона пробуджує любов та увагу до інших людей. Вона дає впевненість та послідовність. Вона дає відвагу не тільки переносити труднощі, але й перемагати ці труднощі в вірі, що саме найкраще – завжди перед нами. Час Посту пригадує нам, що наша основна ціль – зростати в спілкуванні вірою з Богом через Ісуса Христа. Св. Григорій Палама, якого пам'ять ми сьогодні святкуємо – переможний свідок того, що таке спілкування дійсно можна досягнути й розвивати. Чинімо ж це разом!

was turn their faith into an ideology by ignoring and/or wrongly interpreting His words and deeds. How else could someone, a follower of Jesus, hurt anyone in the name of the One Who refused to let His followers defend Him by force, and Who prayed for His persecutors with the unforgettable words: "Father, forgive them, for they know not what they do"?

Faith in this Person, the Lord Jesus Christ, gives life. It awakens love and concern for others. It inspires confidence and persistence. It gives courage to not only endure hardships but also to overcome those hardships believing that the best lies always before us. The time of Lent reminds us that our main goal is to grow in a faith relationship with God through Jesus Christ. St. Gregory Palamas whom we remember today bore a victorious testimony that such a relationship can truly be achieved and developed. Lets do it - together!